

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 25 maj 2023
Nr. Ref.:RK 2195/23

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI205/22

Parashtrues

Sefedin Smakolli

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjkimit [Rev. nr. 312/2022], të 15 gushtit 2022, të Gjykatës Supreme

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar dhe
Enver Peci, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Sefedin Smakolli (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), me vendbanim në Vushtrri, i përfaqësuar nga Jeton Osmani, avokat.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktgjykimin [Rev. nr. 312/2022] e 15 gushtit 2022, të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) në lidhje me Aktgjykimin [Ac. nr. 10402/2021] e 27 prillit 2022, të Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) në lidhje me Aktgjykimin [C. nr. 4832/19] e 22 janarit 2021, të Gjykatës Themelore në Prishtinë.
3. Parashtruesi i kërkesës vendimin e kontestuar e ka pranuar më 18 gusht 2022.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se parashtruesit të kërkesës i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenet: 3 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave], 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe nenet 6 [E drejta për një proces të rregullt] dhe 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 20 [Vendimet] dhe 22 [Procedimi i kërkesës] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 17 dhjetor 2022, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën përmes postës, të cilën Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata) e pranoi më 20 dhjetor 2022.
7. Më 30 dhjetor 2022, Kryetarja e Gjykatës përmes Vendimit [nr. Gjr. KI205/22] caktoi gjyqtarin Radomir Laban gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Gresa Caka-Nimani (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Safet Hoxha (anëtarë).
8. Më 24 janar 2023, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai që të dorëzojë autorizimin specifik për përfaqësim para Gjykatës.
9. Më 24 janar 2023, Gjykata ia dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
10. Në të njëjtën ditë, Gjykata e njoftoi Gjykatën Themelore për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ajo që të njoftojë Gjykatën lidhur me datën se kur parashtruesi i kërkesës e ka pranuar aktin e kontestuar.
11. Gjykata nuk pranoi ndonjë përgjigje nga Gjykata Themelore.
12. Më 16 shkurt 2023, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi në Gjykatë autorizimin e kërkuar.

13. Më 16 dhjetor 2022, gjyqtari Enver Peci dha betimin para Presidentes së Republikës së Kosovës, me ç' rast filloi mandati i tij në Gjykatë.
14. Më 6 mars 2023, Gjykata informoi Këshillin Gjyqësor të Kosovës që përkundër shkresës së lartcekur, drejtuar Gjykatës Themelore, Gjykata Kushtetuese nuk ka pranuar fletëkthesën se kur parashtruesi i kërkesës e ka pranuar aktin e kontestuar, dhe nga kjo e fundit kërkoi që t'i siguroj Gjykatës Kushtetuese fletëkthesën e kërkuar.
15. Më 8 mars 2023, Gjykata Themelore e dorëzoi në Gjykatë fletëkthesën e kërkuar.
16. Më 12 prill 2023, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

17. Parashtruesi i kërkesës ishte i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës Sh. a. (në tekstin e mëtejme: KEK).
18. Më 1 mars 2018, parashtruesi i kërkesës mbushi 37 vite e 2 muaj dhe 2 ditë përvojë pune tek punëdhënësi dhe kishte pagën bazë në vlerë prej 739,00 euro.
19. Më 25 tetor 2019, parashtruesi i kërkesës paraqiti kërkesën [9941] në KEK që t'ia paguaj tri paga në emër të shpërblimit jubilar.
20. Më 5 dhjetor 2019, KEK përmes vendimit [nr. 11269] refuzoi kërkesën e parashtruesit me arsyetimin se kërkesa e tij nuk i plotësonte kushtet e përcaktuara me "*Vendimin e Drejtorit Menaxhues nr.2244, të datës 10.04.2019, dhe vendimin nr. 8628, të datës 06.09.2019, për plotësimin e vendimit nr.2244, të datës 10.04.2019, për përvojën e punës së pandërprere brenda periudhës 01.01. 2015 deri me 31.12.2019*".
21. Më 24 dhjetor 2019, parashtruesi i kërkesës paraqiti padi në Gjykatën Themelore kundër vendimit [nr. 11269] të KEK-ut dhe kërkoi që të detyrohet kjo e fundit që t'ia paguaj shumën e përgjithshme prej 2, 217.00 euro me kamatë ligjore prej 8 % në vit, duke filluar nga dita e parashtrimit të padisë e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës në shumën prej 259.00 euro, të gjitha këto në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita marrjes së aktgjykimit.
22. Më 22 janar 2021, Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit [C. nr. 4832/19] **(i)** aprovoi pjesërisht padinë e parashtruesit të kërkesës; **(ii)** detyroi KEK-un që parashtruesit të kërkesës t'ia paguaj tri paga mujore, në shumë të përgjithshme prej 2.217.00 euro me kamatë ligjore prej 8 % në vit, duke filluar nga 24 dhjetori 2019 e deri në pagesën definitive, si dhe shpenzimet e procedurës në shumë prej 259.00 euro, të gjitha këto në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e marrjes së aktgjykimit; si dhe **(iii)** refuzoi si të pabazuar pjesën e kërkesëpadisë të parashtruesit mbi shumën e gjykuar, dhe atë në shumën prej 1,010.28 euro.
23. Gjykata Themelore përmes Aktgjykimit [C. nr. 4832/19] arsyetoi se parashtruesi i kërkesës, duke u bazuar në paragrafët 1, 2 dhe 3 të nenit 52 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, ka të drejtë në shpërblimin jubilar në vlerën e tri pagave mujore.
24. Më 8 shkurt 2021, KEK parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit [C. nr. 4832/19] të Gjykatës Themelore, për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të

Ligjit të Procedurës Kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.

25. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës paraqiti përgjigje në ankesën e dorëzuar nga KEK.
26. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit [C. nr. 4832/19] të Gjykatës Themelore, për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të të drejtës materiale, duke kontestuar pikën tre (3) të Aktgjykimit përmes së cilës Gjykata Themelore kishte refuzuar si të pabazuar pjesën e kërkesëpadisë të parashtruesit mbi shumën e gjykuar prej 1,010.28 euro. Parashtruesi i kërkesës përmes ankesës kërkoi që të aprovohet në tërësi kërkesëpadia e tij dhe të detyrohet KEK që t'ia paguaj kompensimin e pagave jubilarë në vlerë prej 3,227.28 euro me kamatë prej 8% (përqind) nga data e paraqitjes së padisë deri në pagesën definitive.
27. Më 27 prill 2022, Gjykata e Apelit përmes Aktgjykimit [AC. nr. 10402/2021] aprovoi si të themeltë ankesën e KEK-ut dhe ndryshoi Aktgjykimin [C. nr. 4832/19] e Gjykatës Themelore të 22 janarit 2021, si në vijim:

“I. Refuzohet në tërësi si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit Sefedin Smakolli, nga Vushtrria, me të cilën ka kërkuar që të detyrohet e paditura Korporata Energjetike e Kosovës (KEK. Sh.a), me seli në Prishtinë, që paditësit, në emër të 3 (tri) pagave për shpërblimin jubilar t'ia kompensoj shumën prej 3,227.28 €, me kamatë ligjore prej 8 %, nga dita e paraqitjes së kërkesës gjerë në pagesën definitive, të gjitha në afat prej 7 ditësh pas plotfuqishmërisë së aktgjykimit, nën kërcënim të përmbartimit ligjor”.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale

III. Refuzohet ankesa e përfaqësuesit të autorizuar të paditësit Sefedin Smakolli, nga Vushtrria, e ushtruar kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.4832/2019, të datës 22.01.2021, si e pabazuar”.

28. Gjykata e Apelit, ndër të tjera, arsyetoi se parashtruesi - kërkesën e tij për shpërblimin jubilar e ka mbështetur në Marrëveshjen e Përgjithshme Kolektive të Kosovës dhe se kushtin për shpërblim jubilar për 30 (tridhjetë) vite të përvojës së punës e ka arritur para hyrjes në fuqi të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, ndërsa e drejta për të kërkuar kompensimin në emër të pagave jubilarë i ka lindur me hyrjen në fuqi të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, nga 1 janari 2015. Sipas Gjykatës së Apelit, meqë kohëzgjatja e kësaj Marrëveshje është trevjeçare, afati i vlefshmërisë së të njëjtës ka skaduar më 31 dhjetor 2017, që nënkupton se në momentin e paraqitjes së kërkesës për kompensimin e shpërblimit jubilar më 24 dhjetor 2019, kjo marrëveshje nuk ka qenë në fuqi dhe nuk ka mundur të prodhoj efekt juridik dhe rrjedhimisht parashtruesit i mungon baza ligjore për realizimin e kërkesës së parashtruar në padi.
29. Gjithashtu, Gjykata e Apelit arsyetoi se në bazë të nenit 87 të Ligjit të punës nr. 03/L-212, parashtruesi e ka lëshuar afatin prej 3 vitesh për të kërkuar realizimin e një të drejte nga marrëdhënia e punës – në rastin konkret, kompensimin e shpërblimit jubilar. Mbi këtë bazë, Gjykata e Apelit vendosi që të ndryshohet aktgjykimi i ankmuar dhe kërkesëpadia e paditësit të refuzohet në tërësi si e pabazuar.

30. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës paraqiti revizion kundër Aktgjykimit [AC. nr. 10402/2021] të Gjykatës së Apelit në Gjykatën Supreme me arsyetimin për shkelje thelbësore të dispozitave të Ligjit të Procedurës Kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që t' i aprovohet revizioni si i bazuar, duke anuluar aktgjykimin e Gjykatës së Apelit. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu kërkoi që t' i paguhet kompensimi në emër të tri pagave jubilarë në vlerë prej 3227.28 euro me kamatë ligjore prej 8 % nga data e paraqitjes së padisë e deri në pagesën definitive, si dhe të obligohet e paditura që t' ia paguaj të gjitha shpenzimet e procedurës në vlerë prej 705 euro në afat prej 7 (shtatë) ditësh nga dita e marrjes së formës së prerë të aktgjykimit me kërcënim të përmbarimit me dhunë.
31. Më 15 gusht 2022, Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 312/2022] refuzoi revizionin e paraqitur si të pathemeltë dhe vërtetoi Aktgjykimin [AC. nr. 10402/2021] e Gjykatës së Apelit me arsyetimin se nuk është i përfshirë në shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore dhe në zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
32. Gjykata Supreme gjithashtu sqaroi se Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive e Kosovës ishte e aplikueshme nga 1 janari 2015 deri më 31 dhjetor 2017, andaj kërkesa e parashtruesit për kompensimin e pagave jubilarë ishte paraqitur jashtë afatit.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

33. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta kanë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 3 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E drejta për Mjete Juridike], 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] dhe 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës dhe me nenet 6 [E drejta për një proces të rregullt] dhe 13 [E drejta për zgjidhje efektive] të KEDNj-së.
34. Parashtruesi i kërkesës në esencë pretendon se gjykatat e rregullta në rastin e tij gabimisht kanë konstatuar gjendjen faktike dhe gabimisht kanë zbatuar të drejtën materiale, respektivisht në mënyrë të gabuar kanë interpretuar Ligjin e punës dhe nenin 52 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, si dhe nenin 211 të Ligjit të Procedurës Kontestimore.
35. Parashtruesi i kërkesës më tej pretendon se sipas Ligjit të punës dhe Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës ka fituar të drejtën për kompensimin e pagave jubilarë pasi që ka mbushur 30 vite përvojë pune dhe se kërkesën e ka paraqitur brenda afatit, në pajtim me nenin 87 të Ligjit të punës dhe me nenin 52 sa ishte në fuqi dhe e aplikueshme Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive të Kosovës.
36. Parashtruesi i kërkesës, ndër të tjera, thekson se kërkesa e tij për kompensim të pagave jubilarë është e afatshme dhe nuk është parashkruar sipas nenit 87 të Ligjit të punës dhe Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës sepse afati për paraqitjen e kërkesave monetare vazhdon edhe për 3 vite të tjera.
37. Në këtë aspekt, parashtruesi i kërkesës thekson se *“paditësi është në kuadër të afateve ligjore edhe nëse MPKK nuk është në zbatim në kohën e paraqitjes së padisë, e kjo nga fakti se paditësi të drejtën e ka fituar në kohën sa ishte në zbatim MPKK, ndërsa afati për paraqitjen e kërkesave monetare vazhdon edhe për 3 vite tjera sipas nenit 87 të Ligjit të punës, por edhe në kuptim të nenit 193 të LMD-së paditësi gëzon të drejtën për dëmshpërblim edhe pas skadimit të afatit të parashkrimit, pasi që në kuptim të këtij neni duhet të zbatohen rregullat e pasurimit të pabazë meqenëse e paditura duke mos i njohur të drejtën e tij legjitime paditësit, të njëjtin e ka dëmtuar duke i ndalur pabazë shumë e precizuar në kërkesëpadi”*.

38. Parashtruesi i kërkesës pretendon se: “gjykatat e rregullta nuk kanë vepruar konform dispozitave ligjore të cilat rregullojnë çështjen e gjykimit të drejtë dhe zbatimin e ligjit material me rastin e marrjes së aktgjykimit për revizionin e paraqitur nga paditësi para Gjykatës Supreme, konkretisht dispozitat e Ligjit të Procedurës Kontestimore si dhe Gjykata e Apelit dhe Gjykatës Supreme kanë vepruar në kundërshtim me dispozitat ligjore gjatë marrjes së vendimeve. Sipas pretendimeve të paditësit, mosveprimi i Gjykatës sipas dispozitave ligjore kishte rezultuar në refuzim të revizionit të tij, dhe rrjedhimisht, atij i ishte pamundësuar që të merr një përgjigje përfundimtare të ligjshme nga gjykatat sa i përket meritave të rastit të tij. Në këtë aspekt, parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë shkelur të drejtat e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, e me veprimet e lartcekura paditësi ka rezultuar me pamundësimin e shqyrtimit të mjetit të jashtëzakonshëm juridik pranë gjykatave të rregullta, dhe me këtë i kanë pamundësuar atij mbrojtjen gjyqësore të të drejtave të garantuara me nenin 54 të Kushtetutës. Për më tepër, parashtruesi i kërkesës konsideron se gjykatat e rregullta kanë vepruar në shkelje të nenit 102 të Kushtetutës, duke mos vepruar në bazë të ligjit të aplikueshëm siç kërkohet me Kushtetutë”.
39. Përveç pretendimeve të mësipërme, parashtruesi i kërkesës shton: “[...] konstatimi i Gjykatës Supreme se revizioni i paraqitur është i pathemeltë, është i pabazuar i papranueshëm dhe rrjedhimisht i kundërligjshëm, madje edhe bie ndesh me nenin 6 të Konventës Evropiane. Kjo pikërisht për arsye, se moszbatimi i drejt i të drejtës materiale ndikon edhe në mosmarrjen e një vendimi meritor nga Gjykata Supreme, dhe refuzimi i revizionit në kundërshtim me dispozitat ligjore të lartcekura konsiston në atë se pala paditëse nuk është trajtuar si duhet dhe në mënyrë të barabartë në këtë procedurë, ndaj dhe i është shkelur e drejta në gjykim të drejtë e cila garantohet me nenin 31 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës. Duke qenë se, parashtruesit të kërkesës i është refuzuar revizioni pa u shqyrtuar meritorisht nënkupton se në këtë mënyrë i është shkelur e drejta e garantuar me nenin 6.1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe Liritë Themelore, që përcakton që çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga gjykatat e pavarura dhe e paanshme e krijuar me ligj, e cila duhet të vendoset për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile. Parimi i gjykimit të drejtë në një aspekt nënkupton edhe barazinë e armëve, e cila shprehet në të drejtën e palëve për të pasur njohuri edhe për të komentuar provat e paraqitura apo vërejtjet e parashtruara”.
40. Parashtruesi i kërkesës tutje pretendon se “nuk ka mundur të ushtroj të drejtat e saj për gjykim të drejtë. Me këtë veprim juridik parashtruesit të kërkesës i është shkelur edhe e drejta e paraparë me nenin 13 të KEDNJ-së e cila garanton të drejtën për mjet efektiv si dhe e drejta për gjykim të drejtë që në vete përfshin edhe barazinë e armëve”.
41. Parashtruesi i kërkesës në lidhje me aktin e kontestuar thekson: “Aktgjykim i Gjykatës së Apelit në Prishtinë, me të cilin është aprovuar ankesa e të paditurës dhe është refuzuar kërkesëpadia e paditësit është marrë në kundërshtim me gjendjen faktike dhe me zbatim të gabuar të së drejtës materiale, duke mos zbatuar fare gjatë marrjes së vendimit aktet e brendshme të të paditurës. Prandaj, është i pakontestueshëm fakti se në rastin konkret parashtruesit të kërkesës i është cenuar jo vetëm parimi i administrimit të drejtësisë por edhe barazia e armëve që konsiston në moszbatim të drejt të së drejtës materiale gjatë vendosjes lidhur me mjetin juridik në mënyrë efektive që është si pasojë e refuzimit të revizionit si në vendimin e theksuar. Me refuzimin si të pathemeltë të revizionit të paditësit parashtruesi i kërkesës është vënë në pozitë substancialisht të pafavorshme përballë të paditurës”.

42. Parashtruesi i kërkesës në vazhdim pretendon se “Gjykata Supreme, ashtu edhe Gjykata e Apelit kanë vendosur për raste të ngjashme si të paditësit, duke i aprovuar ato, me ç’ rast gjykatat e rregullta kanë krijuar qëndrime të ndryshme për raste të ngjashme si të paraqitësit të kësaj kërkesës dhe me këtë edhe kanë krijuar pasiguri juridike, andaj edhe në kuptim të kësaj paditësin e ka vënë në pozitë të pabarabartë para ligjit në kuptim të nenit 24 të Kushtetutës së Kosovës, pasi të gjithë janë të barabartë para ligjit dhe se çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim”.
43. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu thekson se, “[...] me vendimin e Gjykatës Supreme për të refuzuar revizionin e paditësit si të pathemeltë, pa marrë për bazë fare aktet e brendshme të të paditurës, kodin e punës dhe vendimet e lartcekura, nënkupton se vendimi i Gjykatës Supreme është marrë në tërësi në zbatim të gabuar të dispozitave ligjore si në arsyetimin e lartcekur, paraqitësit të kësaj kërkesë i është shkelur edhe e drejta për mjete juridike në kuptim të nenit 32 lidhur me nenin 54 të Kushtetutës së Kosovës, e kjo pasi që secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative [...]”.
44. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta “kanë qëndrime të ndryshme për raste të ngjashme” dhe kjo ka “krijuar pasiguri juridike” dhe si rezultat i kësaj parashtruesi është vendosur në “pozitë të pabarabartë para ligjit në kuptim të nenit 24 të Kushtetutës”.
45. Parashtruesi i kërkesës përfundon duke kërkuar nga Gjykata “[...] vërtetim të kërkesës së tij dhe anulim të aktgjykimit të atakuar”.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

KUSHTETUTA E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

Neni 3 [Barazia para Ligjit]

1. Republika e Kosovës është shoqëri shumetnike, e përbërë nga shqiptarët dhe komunitetet tjera, e cila qeveriset në mënyrë demokratike, me respektim të plotë të sundimit të ligjit, përmes institucioneve të veta legjislative, ekzekutive dhe gjyqësore.
2. Ushtrimi i autoritetit publik në Republikën e Kosovës bazohet në parimet e barazisë para ligjit të të gjithë individëve dhe në respektimin e plotë të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut, të pranuar ndërkombëtarisht, si dhe në mbrojtjen e të drejtave dhe në pjesëmarrjen e të gjitha komuniteteve dhe pjesëtarëve të tyre.

Neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet

kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

3. Gjykimi është publik, me përjashtim të rasteve kur gjykata, në rrethana të veçanta, konsideron se, në të mirë të drejtësisë, është i domosdoshëm përjashtimi i publikut, ose i përfaqësuesve të mediave, sepse prania e tyre do të përbënte rrezik për rendin publik ose sigurinë kombëtare, interesat e të miturve, ose për mbrojtjen e jetës private të palëve në proces, në mënyrën e përcaktuar me ligj.

4. Çdokush i akuzuar për vepër penale ka të drejtë t'u bëjë pyetje dëshmitarëve dhe të kërkojë paraqitjen e detyrueshme të dëshmitarëve, të ekspertëve dhe të personave të tjerë, të cilët mund të sqarojnë faktet.

5. Çdokush i akuzuar për vepër penale, prezumohet të jetë i pafajshëm derisa të mos dëshmohet fajësia e tij/saj, në pajtim me ligjin.

Neni 32

[E Drejta për Mjete Juridike]

Secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative të cilat cenojnë të drejtat ose interesat e saj/tij në mënyrën e përcaktuar me ligj.

Neni 54

[Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave]

Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me këtë Kushtetutë ose me ligj, si dhe të drejtën në mjete efektive ligjore nëse konstatohet se një e drejtë e tillë është shkelur.

KONVENTA EVROPIANE PËR TË DREJTAT E NJERIUT

Neni 6 (E drejta për një proces të rregullt)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë.

2. Çdo person i akuzuar për një vepër penale prezumohet i pafajshëm, derisa fajësia e tij të provohet ligjërisht.

Neni 13

(E drejta për zgjidhje efektive)

Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbushje të funksioneve të tyre zyrtare.

LIGJI nr. 03/L-212 I PUNËS

Neni 87 Afati i parashkrimit

Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës.

Neni 90 Marrëveshja Kolektive

[...]

4. Marrëveshja Kolektive mund të lidhet për një periudhë të caktuar me kohëzgjatje jo më shumë se tri (3) vjet”.

MARRËVESHJEN E PËRGJITHSHME KOLEKTIVE TË KOSOVËS

Neni 52 Shpërblime jubilarë

1. I punësuari, ka të drejtë në shpërblimin jubilar dhe atë:

1.1.për 10 vjet të përvojës në punë pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të një page mujore të tij;

1.2.për 20 vjet të përvojës në punë pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të dy pagave mujore të tij;

1.3.për 30 vjet të përvojës në punë pandërprerë, te punëdhënësi i fundit, në vlerë të tri pagave mujore të tij.

2.Punëdhënësi i fundit është ai që paguan shpërblime jubilarë.

3.Shpërblimi jubilar, paguhet në afat prej një muaji, pas plotësimit të kushteve nga ky paragraf

[...]

Neni 82

1.Kjo Marrëveshje e Përgjithshme Kolektive e Kosovës (MPKK) e nënshkruar nga Partnerët në Këshillin Ekonomiko – Social të Kosovës, hyn në fuqi nga data 01.01.2015

Mendimi Juridik për Shpërblimin Jubilar i Gjykatës Supreme të Kosovës, i 27 shkurtit 2023

Marrëveshja/Kontratata e aplikueshme

“II. Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive e Kosovës e lidhur me datë 18.03.2014, dhe nënshkruar nga Organizatat e punëdhënësve (Oda Ekonomike e Kosovës dhe Aleanca Kosovare e Biznesit), Organizatat e të punësuarve (Bashkimi i Sindikatave të Pavarura të Kosovës), si dhe Qeveria e Republikës së Kosovës, (Ministria e Punës dhe Mirëqenies Sociale), (në tekstin e mëtejshëm: Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive e Kosovës) aplikohet në periudhën kohore nga data 01.1.2015 - 31.12.2017”.

Kushtet për të fituar të drejtën e shpërblimit jubilar:

“VI. I punësuar në bazë të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, ka të drejtë në shpërblimin jubilar siç përcaktohet me nenin 52, të kësaj marrëveshje, nëse plotësohen këto kushte dhe atë: a) që viti jubilar i punësimit për 10, 20 dhe 30 vjet të arrihet në kohën kur kjo marrëveshje aplikohet si në pikën II, të këtij mendimi juridik, dhe b) përvoja e punës për 10,20 dhe 30 vjet duhet të jetë e pandërprerë te punëdhënësi i fundit”.

Pranueshmëria e kërkesës

46. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
47. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shterur të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

48. Gjykata më tej i referohet neneve 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, që përcaktojnë:

Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor...”.

49. Sa i përket përmbushjes së këtyre kritereve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, i cili konteston një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [Rev. nr. 312/2022] të 15 gushtit 2022, të Gjykatës Supreme, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj si dhe e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të përcaktuar me ligj.
50. Megjithatë, përveç këtyre kritereve, Gjykata po ashtu duhet të shqyrtojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara në rregullin 39 [Kriteret e pranueshmërisë], përkatësisht nënregullin (2) të Rregullores së punës, që përcakton:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.

51. Bazuar në praktikën gjyqësore të GjEDNj-së, por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si “qartazi e pabazuar” në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si “pretendime qartazi të pabazuara”. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GjEDNj-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kategorizohen si pretendime “të shkallës së katërt”; (ii) pretendime që kategorizohen me një “mungesë të dukshme ose evidente të shkëljes”; (iii) pretendime “të pambështetura apo të paarsyetuara”; dhe në fund, (iv) pretendime “konfuze dhe të paqarta” (shih, rastet e GjEDNj-së, [Kemmachev kundër Francës, Kërkesa nr. 17621/91](#), kategoria (i), [Mentzen kundër Letonia, Kërkesa nr. 71074/01](#), kategoria (ii) dhe [Trofimchuk kundër Ukrainës, Kërkesa nr. 4241/03](#), kategoria (iii)).
52. Në kontekst të vlerësimit të pranueshmërisë së kërkesës, përkatësisht, në vlerësimin nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata fillimisht do të rikujtojë pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GjEDNj-së, në harmoni me të cilën, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
53. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi i kontestuar shkel të drejtat e tij kushtetuese të garantuara me nenet 3, 24, 31, 32, 54, dhe 102 të Kushtetutës dhe nenet 6 dhe 13 të KEDNj-së.
54. Në dritën e kësaj, Gjykata vëren se thelbi i ankesës së parashtruesit të kërkesës ka të bëjë: (i) me mënyrën e interpretimit dhe zbatimit të ligjit material, sepse nuk është interpretuar drejtë dhe është zbatuar gabimisht neni 87 i Ligjit të punës me rastin e refuzimit të kërkesës së tij, si të parashkruar, dhe moszbatim të duhur të nenit 52 dhe 53 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës; (ii) pretendimin për mohimin e mjeteve juridike, si dhe (iii) pretendimet për shkelje të tjera të të drejtave kushtetuese.

Përkitazi me pretendimet nën pikën (i) –mënyra e interpretimit dhe zbatimit të ligjit material

55. Gjykata fillimisht rikujton qëndrimin e saj të përgjithshëm se vërtetimi i drejtë dhe i plotë i gjendjes faktike, si dhe interpretimet përkatëse të dispozitave ligjore a ligjit, si rregull hyjnë brenda juridiksionit të gjykatave të rregullta. Roli i Gjykatës Kushtetuese është që të sigurojë respektimin e standardeve dhe të drejtave të garantuara me Kushtetutë dhe rrjedhimisht, ajo nuk mund të veprojë si gjykatë “e shkallës së katërt” (shih, në lidhje me doktrinën e “shkallës së katërt”, rastin e GjEDNj-së, [Garcia Ruiz kundër Spanjës \[DHM\], nr. 30544/96](#), Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 28).
56. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se interpretimi i së drejtës materiale dhe procedurale është detyrë parësore dhe bie brenda juridiksionit të gjykatave të rregullta (çështje e ligjshmërisë). Roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm të përcaktojë nëse efektet e interpretimit të tillë janë në përputhje me normativat dhe standardet kushtetuese.
57. Në këtë rast konkret, Gjykata i referohet pjesëve relevante të Aktgjykimit [Rev. nr. 312/2022], të 15 gushtit 2022, të Gjykatës Supreme si instancë përfundimtare në këtë çështje civile, dhe vëren se e njëjta ka shpjeguar në detaje arsyet e refuzimit të disa prej kërkesave të ngritura në revizion nga parashtruesi i kërkesës, duke arsyetuar se: *[...] paditësi, padinë për kompensimin e pagave jubilarë e kishte paraqitur kundër të paditurës, me datën 24.12.2019, ndërsa, në anën tjetër, Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive e Kosovës, e cila ishte lidhur konform nenit 90 të Ligjit të punës, në kohëzgjatje prej tri viteve, ashtu që e njëjta kishte hyrë në fuqi nga dt. 1.01.2015 deri me 31.12.2017, nga këtu rezulton se **padia e paditësit është paraqitur pas skadimit të afatit të paraparë me dispozitën ligjore të sipërpërmendur, përkatësisht, se kërkesa për kompensimin e pagave jubilarë, nga arsyet e sipërcekura në rastin konkret është parashkruar**, ndërkohë që, në rastin konkret është fjala për afatin prekluziv, i cili nuk mund të ndryshohet as zgjatet e as nga palët e as nga gjykata”.*
58. Gjykata Supreme përmes të njëjtit Aktgjykim sqaroi gjithashtu se, “nga shkresat e lëndës del se paditësi kushtin për shpërblimin jubilar e ka arritur para hyrjes në fuqi të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës (2012), ndërsa e drejta për të kërkuar kompensimin e pagave jubilarë i ka lindur me hyrjen në fuqi të Marrëveshjes së sipërcekur nga data 1.01.2015. Ndërsa, Kohëzgjatje e Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës është trevjeçare (nenin 90.4 i Ligjit të punës i Republikës së Kosovës), kurse afati i vlefshmërisë së të njëjtës ka skaduar me dt. 31.12.2017, që d.m.th se në momentin e paraqitjes së kërkesës nga paditësi, për kompensimin e shpërblimit jubilar me dt. 24.12.2019, kjo Marrëveshje kolektive nuk ka qenë në fuqi”.
59. Gjykata do t’ i referohet edhe arsyetimit të Gjykatës së Apelit, e cila përmes Aktgjykimit [Ac. nr. 10402/2021] të 27 prillit 2022, kishte sqaruar si në vijim:

*“[...] paditësi ka përmbushur përvojën e punës prej 37 vite, 2 muaj e 2 ditë, nga kjo rezulton se i njëjti kushtin për shpërblim jubilar për 30 vite të përvojës së punës e ka arritur para hyrjes në fuqi të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, ndërsa e drejta për të kërkuar kompensimin në emër të pagave jubilarë i ka lindur me hyrjen në fuqi të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive, nga data **01.01.2015**. Meqë kohëzgjatja e kësaj Marrëveshje është 3 vjeçare, afati i vlefshmërisë së të njëjtës ka skaduar me datën **31.12.2017**, që i bie se në momentin e paraqitjes së kërkesës për kompensimin e shpërblimit jubilar, me datën **24.12.2019**, kjo Marrëveshja nuk ka qenë në fuqi dhe nuk ka mundur të*

*prodhoj ndonjë efekt juridik, që nënkupton se paditësit i mungon baza ligjore për realizimin e kërkesës së parashtruar në padi. Përveç kësaj, kemi të bëjmë edhe me parashkrim të kërkesës, në kuptim të dispozitës nga neni 87 të Ligjit të punës, nr .03/L-212 parasheh që **"Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës"** Referuar kësaj dispozite, rrjedh se paditësi e ka lëshuar afatin prej 3 vitesh për të kërkuar realizimin e një të drejte nga marrëdhënia e punës-në rastin konkret kompensimin e shpërblimit jubilar. Mbi këtë bazë, Gjykata e Apelit vendosi që të ndryshohet aktgjykimi i ankimuar dhe kërkesëpadia e paditësit të refuzohet në tërësi si e pabazuar".*

60. Tutje, Gjykata vëren se përkitazi me këtë arsyetim/vlerësim të cilin parashtruesi e konteston, Gjykata Supreme dhe ajo e Apelit erdhi në këtë përfundim pasi kishte administruar provat siç ishin: kartela e punës [nr. 7998] të 20 dhjetorit 2010 dhe kontratën e punës [nr. 5666/10] të 1 marsit 2018 të parashtruesit të kërkesës si dhe çështjet e tjera lidhur me konstatimin e gjendjes faktike sa i përket parashkrimit të kërkesës së parashtruesit dhe aplikueshmërisë së Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës.
61. Nën dritën e të lartcekurave, Gjykata vëren se Gjykata Supreme dhe ajo e Apelit kishin sqaruar se: **(i)** parashtruesi i kërkesës kishte plotësuar kushtin për shpërblimin jubilar para hyrjes në fuqi të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës; **(ii)** Marrëveshja e Përgjithshme Kolektive e Kosovës ishte e aplikueshme deri më 31 dhjetor 2017; **(iii)** parashtruesi i kërkesës kishte paraqitur kërkesën për kompensimin e shpërblimit jubilar më 24 dhjetor 2019, respektivisht pas skadimit të aplikueshmërisë së Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës; si dhe **(iv)** kërkesa e parashtruesit për kompensimin e pagave jubilarë ishte parashkruar tashmë në kuptim të nenit 87 të Ligjit të punës.
62. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se neni 87 [Afati i parashkrimit] i Ligjit të punës, përcakton se *"Të gjitha kërkesat nga marrëdhënia e punës në para, parashkruhen brenda afatit prej tri (3) vitesh, nga dita e paraqitjes së kërkesës"*.
63. Prandaj, siç mund të vërehet nga arsyetimi i mësipërm, Gjykata vëren se Gjykata Supreme dhe ajo e Apelit i ka adresuar të gjitha pretendimet e parashtruesit të kërkesës, në përputhje me legjislacionin në fuqi, duke arsyetuar çështjen se përse në rastin e tij nuk mund të plotësohej kërkesa e tij për kompensimin e pagave jubilarë si rezultat i mungesës së bazës ligjore në kuptim të mosaplikueshmërisë së Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës dhe si rezultat i parashkrimit të kërkesës, duke aplikuar dispozita përkatëse të Ligjit të punës që ato i kishte konsideruar si relevante përkitazi me rrethanat e rastit konkret.
64. Për më tepër, Gjykata gjen se vendimmarrja e Gjykatës Supreme, në rrethanat faktike dhe juridike të rastit konkret, është në pajtueshmëri edhe me mendimin juridik për shpërblimin jubilar të nxjerrë nga mbledhja e përgjithshme e Gjykatës Supreme, e 27 shkurtit 2023. Në këtë drejtim, Gjykata do t'i referohet pjesës relevante të Mendimit Juridik të 27 shkurtit 2023 të Gjykatës Supreme, i cili përcakton: *"I punësuari në bazë të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës, ka të drejtë në shpërblimin jubilar siç përcaktohet me nenin 52, të kësaj marrëveshje, nëse plotësohen këto kushte dhe atë: a) që viti jubilar i punësimit për 10, 20 dhe 30 vjet të arrihet në kohën kur kjo marrëveshje aplikohet si në pikën II, të këtij mendimi juridik, dhe b) përvoja e punës për 10, 20 dhe 30 vjet duhet të jetë e pandërprerë te punëdhënësi i fundit"*.
65. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta në rastin e tij gabimisht kanë konstatuar gjendjen faktike dhe gabimisht e kanë

zbatuar/interpretuar Ligjin e punës dhe nenin 52 të Marrëveshjes së Përgjithshme Kolektive të Kosovës.

66. Në këtë kontekst, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se, *“Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit në Prishtinë, me të cilin është aprovuar ankesa e të paditurës dhe është refuzuar kërkesëpadia e paditësit është marrë në kundërshtim me gjendjen faktike dhe me zbatim të gabuar të së drejtës materiale, duke mos zbatuar fare gjatë marrjes së vendimit aktet e brendshme të të paditurës”*.
67. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton se ajo vet nuk mund të shndërrohet në gjykatë të faktit dhe t’u tregojë gjykatave të rregullta se cila do të ishte mënyra më e përshtatshme e zbatimit të së drejtës materiale, sepse një kompetencë e tillë, si rregull, i takon gjykatave të juridiksionit të rregullt që ta bëjnë. Gjykata thekson se ajo mund të ndërhyjë vetëm atëherë kur arsyetimi i vendimeve të gjykatave të rregullta është tejet arbitrar dhe i pajustificueshëm, çfarë në rrethanat konkrete nuk kemi të bëjmë me vendime qartazi arbitrare ose të pajustificuara.
68. Andaj, Gjykata nga shtjellimet e mësipërme konsideron se parashtruesi i kërkesës thjeshtë është i pakënaqur me rezultatin e procedurës pranë gjykatave të rregullta, megjithatë pakënaqësia e tij nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave dhe lirive themelore të garantuara me Kushtetutë (shih, rastin e GjEDNJ-së [Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë, kërkesa nr. 5503/02](#), Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21).
69. Në këtë kuptim, Gjykata, shikuar procedurën si tërësi, në kuptim të së drejtës për “gjykim të drejtë”, këtë pretendim të parashtruesit të kërkesës e cilëson se i takon kategorisë së parë (i), pretendime *“të shkallës së katërt”*, andaj të njëjtin, Gjykata, si të tillë, në baza kushtetuese e deklaron qartazi të pabazuar dhe rrjedhimisht të papranueshme, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

Përkitazi me pretendimet nën pikën (ii) – mjetet juridike

70. Përveç kësaj, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon se refuzimi i revizionit si të pabazuar dhe mosshqyrtimi i rastit të parashtruesit në merita nga Gjykata Supreme ka ndodhur si pasojë e aplikimit të gabuar të dispozitave ligjore dhe rrjedhimisht kjo ka shkaktuar shkelje të nenit 32 të Kushtetutës në lidhje me nenin 13 të KEDNJ-së.
71. Në këtë aspekt, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës thekson se, *“me vendimin e Gjykatës Supreme për të refuzuar revizionin e paditësit si të pathemeltë pa marrë për bazë fare aktet e brendshme të të paditurës, kodin e punës dhe vendimet e lartcekura nënkupton se vendimi i Gjykatës Supreme është marrë në tërësi në zbatim të gabuar të dispozitave ligjore si në arsyetimin e lartcekur paraqitësit të kësaj kërkesë i është shkelur edhe e drejta për mjete juridike në kuptim të nenit 32 lidhur me nenin 54 të Kushtetutës së Kosovës, e kjo pasi secili person ka të drejtë të përdorë mjetet juridike kundër vendimeve gjyqësore dhe administrative [...]”*.
72. Gjykata vëren gjithashtu se parashtruesi i kërkesës thekson: *“Me refuzimin si të pathemeltë të revizionit të paditësit, parashtruesi i kërkesës është vënë në pozitë substancialisht të pafavorshme përball të paditurës”*.
73. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës kishte përdorur mjetin juridik – revizionin kundër Aktgjykimit [Ac. nr. 10402/2021] të Gjykatës së Apelit, të 27 prillit 2022, duke pretenduar shkelje thelbësore të dispozitave të Ligjit të Procedurës Kontestimore dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.

74. Gjykata vëren se Gjykata Supreme përmes Aktgjykimit [Rev. nr. 312/2022], të 15 gushtit 2022, kishte shqyrtuar rastin dhe pretendimet e parashtruesit dhe në fund kishte refuzuar revizionin e paraqitur si të pathemeltë me arsyetimin se nuk kishte gjetur bazë të mjaftueshme ligjore për të aprovuar kërkesën e parashtruesit dhe se nuk ekzistonin shkaqet e cekura në revizionin e paraqitur në kuptim të nenit 222 të Ligjit nr. 03/L-006 të Procedurës Kontestimore.
75. Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ka përdorur mjetin juridik-revizionin si dhe ka pasur mundësinë që të ngritë pretendime lidhur me kërkesën e tij, si dhe Gjykata Supreme iu kishte përgjigjur pretendimeve të ngritura në kërkesë duke dhënë arsye bindëse dhe të mjaftueshme e duke shtjelluar në detaje bazën ligjore për refuzimin e revizionit të paraqitur.
76. Prandaj, Gjykata vëren se parashtruesit të kërkesës i është mundësuar zhvillimi i procedurës bazuar në parimin e kontradiktoritetit; se ai ka mundur që gjatë fazave të ndryshme të procedurës të parashtronte argumente dhe dëshmi që ai i ka konsideruar të rëndësishme për rastin e tij; dhe se të gjitha argumentet, shikuar objektivisht, që ishin relevante për zgjidhjen e rastit të tij janë dëgjuar e shqyrtuar në mënyrë të rregullt nga gjykatat; se arsyet faktike e ligjore ndaj vendimeve të goditura ishin shtruar hollësisht; dhe se, në përputhje me rrethanat e rastit, procedurat, shikuar në tërësinë e tyre, ishin të drejta. Si rrjedhojë, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës ka gëzuar garancitë procedurale të ngërthyera në konceptin e gjykit të drejtë dhe të paanshëm (shih, *mutatis mutandis*, ndër të tjera, rastin e Gjykatës [KI118/17](#), parashtrues *Sani Kervan dhe të tjerët*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 shkurtit 2018, paragrafi 35; po ashtu shih rastin e GJEDNJ-së [Garcia Ruiz kundër Spanjës](#), nr. 30544/96, Aktgjykim i 21 janarit 1999, paragrafi 29).
77. Prandaj, në këto rrethana, Gjykata duke u mbështetur në standardet e vendosura në praktikën e vet gjyqësore në raste të ngjashme dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, konstaton se edhe ky pretendim i parashtruesit të kërkesës bie në kategorinë e tretë (iii), pretendime “*të pambështetura apo të paarsyetuara*”, andaj Gjykata, si të tilla, në baza kushtetuese i deklaron qartazi të pabazuara dhe rrjedhimisht të papranueshme, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

Përkitazi me pretendimet e tjera nën pikën (iii)

78. Sa i përket pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me nenet 3, 54 dhe 102 të Kushtetutës, Gjykata rikujton se sipas praktikës së konsoliduar gjyqësore të GJEDNJ-së, Gjykata e shpall kërkesën të papranueshme si qartazi të pabazuar në pajtim me kriterin (iii), pretendime “*të pambështetura apo të paarsyetuara*” kur plotësohet një nga dy kushtet karakteristike, përkatësisht:
- a) kur parashtruesi i kërkesës thjesht citon një ose disa dispozita të Konventës apo të Kushtetutës, pa shpjeguar mënyrën se si ato janë shkelur, përveç nëse kjo është qartazi e dukshme në bazë të fakteve dhe rrethanave të rastit (shih, në këtë drejtim, rasti i GJEDNJ-së [Trofimchuk kundër Ukrainës \(vendim\) nr. 4241/03](#) i 31 majit 2005, shih, gjithashtu, [Baillard kundër Francës \(vendim\) nr. 6032/04](#) i 25 shtatorit 2008);
 - b) kur parashtruesi i kërkesës nuk paraqet ose refuzon të paraqesë provat materiale me të cilat do t'i mbështeste pretendimet e tij (kjo posaçërisht vlen për vendimet e gjykatave ose të autoriteteve të tjera të brendshme), përveç rasteve kur ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që janë jashtë kontrollit të tij dhe të cilat e pengojnë ta bëjë këtë (për shembull, kur administrata e burgut refuzon t'ia paraqesë Gjykatës dokumentet nga dosja e një të burgosuri për të cilin bëhet fjalë) ose nëse

Gjykata vet nuk vendos ndryshe (shih rastin [KI166/20](#), parashtues, *Ministria e Punës dhe Mirëqenies Sociale*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 janarit 2021, paragrafi 42).

79. Përkitazi me këto pretendime, Gjykata vëren se parashtuesi i kërkesës vetëm i përmend nenet përkatëse, por nuk shtjellon më tutje se si dhe përse ka ardhur deri te shkelja e këtyre neneve përkatëse të Kushtetutës. Gjykata rikujton se ajo ka theksuar vazhdimisht se vetëm referimi dhe përmendja e neneve të Kushtetutës dhe të KEDNj-së nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim të argumentuar për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtuesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (shih, në këtë kontekst, rastet e Gjykatës Kushtetuese [KI136/14](#), parashtues: *Abdullah Bajqinca*, Aktvendim për papranueshmëri, paragrafi 33; [KI187/18 dhe KI11/19](#), parashtues: *Muhamet Idrizi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 29 korrikut 2019, paragrafi 73, dhe së fundmi rastin [KI125/19](#) parashtues: *Ismajl Bajgora*, Aktvendim për papranueshmëri, i 11 marsit 2020, paragrafi 63).
80. Ndërsa, lidhur me pretendimin e parashtuesit të kërkesës për shkelje të nenit 102 [Parimet e Përgjithshme të Sistemit Gjyqësor] të Kushtetutës, Gjykata rikujton se është parim i përgjithshëm se nenet e Kushtetutës të cilat drejtpërdrejtë nuk rregullojnë të drejtat dhe liritë themelore nuk kanë efekt të pavarur, pasi efekti i tyre vlen vetëm për "*gëzimin e të drejtave dhe lirive*" që garantohen me dispozitat e Kapitullit II dhe III të Kushtetutës. Prandaj, këto nene në mënyrë të pavarur nuk mund të zbatohen nëse faktet e çështjes nuk bien në fushën e veprimit të paktën të njëjës ose më shumë dispozitave të Kushtetutës që kanë të bëjnë me "*gëzimin e të drejtave dhe lirive të njeriut*" (shih, *inter alia*, rastet e GJEDNJ-së, [E.B. kundër Francës](#), nr. 43546/02, Aktgjykim i 22 janarit 2008, paragrafi 47; [Vallianatos dhe të tjerët kundër Greqisë](#), nr. 29381/09 dhe 32684/09, Aktgjykim i 7 shtatorit 2013, paragrafi 72; gjithashtu rastin e Gjykatës [KI67/16](#), parashtues i kërkesës *Lumturije Voca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 23 janarit 2017, paragrafi 128).
81. Gjykata, në fund, gjithashtu thekson se pakënaqësia e parashtuesit të kërkesës me rezultatin e procedurës nga gjykatat e rregullta nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e të drejtave dhe lirive themelore të garantuara me Kushtetutë (shih, rastin e GJEDNJ-së, [Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë](#), nr. 5503/02, Aktgjykim i 26 korrikut 2005, paragrafi 21).
82. Prandaj, Gjykata konstaton se sa i përket pretendimeve të parashtuesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me këto nene të Kushtetutës, konkludon se kërkesa duhet të deklarohet qartazi e pabazuar, sepse këto pretendime cilësohen si pretendime që i takojnë kategorisë (iii), pretendime "*të pambështetura ose të paarsyetuara*", sepse parashtuesi i kërkesës thjesht i përmend këto dispozita të Kushtetutës, pa shpjeguar se si janë shkelur ato.

Përfundim

83. Si përmbledhje, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtuesit të kërkesës për shkelje të të drejtave të garantuara me nenet e sipërcekura të Kushtetutës dhe të KEDNj-së, janë qartazi të pabazuara, sepse të njëjtat cilësohen si pretendime që i takojnë kategorisë së parë (i) të "*shkallës së katërt*" dhe kategorisë së tretë (iii) pretendime "*të pambështetura ose të paarsyetuara*" në baza kushtetuese.
84. Prandaj, Gjykata konkludon se kërkesa, në tërësinë e saj, duhet të deklarohet qartazi e pabazuar dhe rrjedhimisht e papranueshme në baza kushtetuese, në pajtim me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

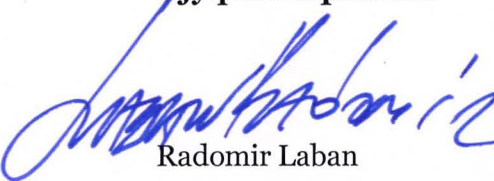
Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 12 prill 2023, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Radomir Laban

Gresa Caka-Nimani

